

striktet og de udøvende Organer, der medførte betydelige Skriverier og som Følge deraf er kostbar. Distriktet blev et Kontor, og det avlede gennem Knopskydning et nyt Kontor, Sektionen. Meningen med Sektionen var, at den skulde være direkte tilsynsførende, men Sektionslederne drukner i Kontorarbejde. Det oplyses i Betænkningen, at de fleste Banesektionsledere kun naar at komme gennem deres Strækning pr. Tog eller Draissine een Gang om Maaneden, i mange Tilfælde kun hver anden Maaned, og det oplyses, at Grunden er den, at de fører en vidtløftig Brevveksling med Distrikterne og deres Overbanestrelse. De har 10—15 Skrivelser daglig til og lige saa mange fra Distriktet, og da de tillige har Tilsynet med de specielle Arbejder paa Linien, kan de, udover enkelte Stikprøver, aldeles intet Tilsyn føre med Udførelsen af det daglige Vedligeholdelsesarbejde og kan ikke udøve noget Skøn over Kolonnernes Arbejdspræstationer, og det tilføjes, at de heller ikke er i Stand til at øve nogen Kritik over Overbanestrelsens Regninger. Tilsynet maa altsaa lægges ud til Overbanestrelsen, men de har heller ikke Tid til at føre det. Kontor maa bestandig avle mere Kontor, og der skyder sig saa fra Sektionen et nyt Led ind, Overbanestrelsens Kontor. Overbanestrelsen besøger kun den enkelte Kolonne een eller to Gange om Ugen, og de har ikke Tid til, hedder det, at ofre mere end gennemsnitlig et Kvarter til et saadant Besøg, deres daglige Kontorarbejde andrager 3—4 Timer, de veksler mange og lange Skrivelser med Sektionen, en halv Snes daglig til og fra. De laver Statistik over Indberetningerne, og de giver i mange Tilfælde deres Ordre skriftlig til Baneformændene. Resultatet bliver, at det daglige Vedligeholdelsesarbejde i mange Tilfælde maa tilrettelægges af Baneformændene. Her standser foreløbig Kontorerne, jeg siger *foreløbig*, for Baneformændene har allerede nu ikke saa lidt skriftligt Arbejde, og i Betragtning af hele den Udvikling, der har fundet Sted, tør jeg ikke sværge paa, at de en skønne Dag heller ikke har Tid til at føre Tilsyn med Arbejdet, fordi de skal holde Blækket flydende. Udvalget forekommer mig med Rette at betegne det Tilsyn med Arbejderne, der kan føres under saadanne Forhold, som neppe forsvarligt. Man har, erklærer man, ikke i de nuværende Overbanestrelsens Tilsyn nogen Garanti for, at de Dispositioner, der træffes af de vedkommende Formænd, er økonomiske, saaledes at Kolonnernes Arbejdskraft udnyttes fuldt ud, og at de løse Arbejderes Tal indskrænkes til det mindst mulige. Det

har man ikke, og jeg tror, at meget af den Forbavelse, undertiden Harmen, der i Befolkningen rejser sig over, hvad man ser omkring paa Statsbanelinierne, kan skrives paa den Konto: at Tilsynet glipper, fordi Kontorerne bestandig yngler. Spareudvalget skridter ind mod dette overdrevne Kontorvæsen med 3 Forslag. Det foreslaar Nedlæggelsen af Distriktssekretariatene, der formentlig er de værste Arnesteder for overflødige Skriverier og Dobbelt-Behandling. Det foreslaar Nedlæggelsen af de fleste Sektioner og endelig Overbanestrelsens Afskaffelse. Om de to af disse Forslag vil jeg sige, at jeg tror, at de er i høj Grad hensigtsmæssige; mod det tredje Forslag vedrørende Overbanestrelsen vil jeg bestemt advare. Det er min Opfattelse, at vi i de nuværende Overbanestrelse har ideelle tilsynsførende ved de daglige, praktiske Arbejder ude paa Linierne, vel at mærke, naar man giver disse tilsynsførende tilstrækkelig Tid til at udføre et overkommeligt Arbejde. En Overbanestrelse er en Mand, der har lært et Bygningshaandværk og aflagt Svendeprov, der har gennemgaaet en teknisk Dagskole og derefter, det gælder for en Dels Vedkommende, har været i Tjeneste hos en Arkitekt eller en Entreprenør eller lignende og i 3—4 Aar har været Tegner ved Banetjenesten og senere et Aar eller to faaet Uddannelse ved en Overbanestrelsens Strækning for endelig i en Alder af 30—35 Aar selvstændig at overtage en Strækning. Det er altsaa baade en fyldig og praktisk Uddannelse til et praktisk Arbejde. Det er en Uddannelse, som svarer til den, vore dygtigste private selvstændige Bygningshaandværkere har, og jeg tror, at man maa indrømme, at vi mellem dem har Arbejdsledere, som staar meget højt. Men hvad er det, man vil sætte i Stedet for de nuværende Overbanestrelse? Man vil erstatte dem med Banestrelse og Bygningsmestrelse, udgaende fra de nuværende Banearbejderes og Baneformænds Kreds og med kun 6 Maaneders Uddannelse paa en Jernbaneskole. Jeg tror ikke, man med den Uddannelse vil faa tilsynsførende og Arbejdsledere, der er i Stand til at erstatte de nuværende Overbanestrelse, og jeg tror navnlig, det vil skorte dem paa Myndighed overfor de Arbejdere, de skal føre Tilsyn med, og som de efter deres hele Uddannelse og sociale Standpunkt er Kammerater med, hvis Interesser i de fleste Tilfælde er deres Interesser. Jeg tror paa ingen Maade, at man vil spare Penge ved at erstatte Overbanestrelsen med de lavere lønnede, men altsaa ogsaa talrigere Banestrelse og Bygningsmestrelse. Det fremgaar